

Spis treści

Kartografii, powietrza! Wstęp	7
Mapy w naszym życiu	8
Przygody i doświadczenia kartograficzne	15
O mapach interpretowanych przez polskich humanistów, a zwłaszcza historyków literatury	18
Wyjaśnienia i podziękowania	24
Rozdział 1. Podróż do kresu mapy. Destrukcja kartografii jako dekonstrukcja i zdarzenie	28
Świat się skończył w Zdołbunowie	28
Wojna i mapa	40
Koniec kartograficznego świata	53
Rozdział 2. Miron i Ezechiel, patroni mapopisania	60
Ćwiczenia z obmapywania	60
O wyższości mapy nad trasą. Egipskie i śródziemnomorskie notatki Mirona	70
Ezechiel. Pisarz jako geodeta, a może kartograficzny performer	86
Rozdział 3. Rozliczna przygodo! Witold Gombrowicz i mapowanie kosmosu	90
„Pośród innych”	90
Przygodność i przygodowość mapy. Gombrowicz jako krytyk kartografii	93
Mapy kosmosu i gwiazdzistość dwudziestowiecznej literatury polskiej	100
Bazgroły niedocenione przez potomność. Gombrowicz jako praktyk mapowania	107
Z antropologii konstelacji. Dwa dopowiedzenia	114

Rozdział 4. W bardzo przesadnej sytuacji, czyli mapy Nowej Polski	124
<i>Argumentum ad mappam</i> . Mirona portret czasów stalinowskich	124
Wieloraka i nadmierna afirmacja. Mapy w „Świecie Młodych” 1949–1955	133
Prawda i kłamstwo kartografii, czyli mapa jako rekwizyt i jako bohater literatury polskiej lat pięćdziesiątych	146
Ucieczka od i do kartografii	166
 Rozdział 5. Plan miasta jako gatunek twórczości słownej	 169
Lewy dopływ Amazonki wspak. Plan miasta jako odwilżowy karnawał (<i>Ewa chce spać</i> Tadeusza Chmielewskiego)	169
„To nie brzmi poważnie”. Plan Konstancina jako komedia	180
Porywanie nazw jako metoda praktykowania miasta w twórczości Mirona Białoszewskiego	192
Ekskurs: (Anty)korekty. Plan miasta – tajemnica, fetysz, fantazmat (po stronie strategii, w poszukiwaniu taktyk)	203
 Miron – przemieszczenie a odzyskiwanie mapy. Zakończenie	 220
 Bibliografia	 229
Indeks osób	250
Indeks topograficzny	256
Indeks pojęć i problemów kulturowej pragmatyki kartograficznej	263
Wykaz skrótów	267